



Syften (Maqasid) med Surah 7 al-A'raf

Surat *al-A'raf* är den sjunde suran i ordningen, den sjätte av de "sju långa", och den tredje i längd efter *al-Baqarah* och *al-Nisa'*. Dess verser är tvåhundra sex. Den är en mekansk sura enligt konsensus, och detta har uttryckts av Ibn Abbas – må Gud vara nöjd med dem båda – och andra. Qatada undantog dock versen: **{Och fråga dem om staden som låg vid havet}** (al-A'raf: 163).

Surans namn

Det välkända namnet för denna sura är *al-A'raf*, och denna benämning har förekommit i vissa hadither, som kommer att nämnas. Anledningen till denna benämning är att suran nämner "A'raf-folket" i Guds ord: **{Och på A'raf står män}** (al-A'raf: 46), och Hans ord: **{Och A'raf-folket ropade}** (al-A'raf: 48).

A'raf är den barriär som skiljer Paradiset från Helvetet, och som hindrar Helvetets folk från att nå Paradiset. Al-Tabari återger från al-Suddi att han sade om Guds ord: **{Och mellan dem finns en barriär}** (al-A'raf: 46): "Det är muren, och det är *al-A'raf*."

Al-Fayruzabadi nämner i *Basa'ir dhawi 'l-tamiz* att denna sura även kallas *Surat al-Miqat*, eftersom den innehåller berättelsen om Musas möte med

Gud i Hans ord:

{Och när Musa kom till vår utsatta tid} (al-A'raf: 143).

Han nämner också att den kallas *Surat al-Mithaq*, eftersom den innehåller förbundsberättelsen i Hans ord:

{Och när din Herre tog från Adams barn deras avkomma från deras ryggar och lät dem vittna mot sig själva: "Är Jag inte er Herre?" De sade: "Jo, vi bevittnar det."} (al-A'raf: 177).

Surans förtjänster

Det har återberättats några hadither och traditioner om denna suras förtjänster, bland dem:

- Vad Wathila ibn al-Asqa' - må Gud vara nöjd med honom - återberättade att Profeten ﷺ sade:

"Jag gavs i stället för Tora de sju långa, och jag gavs i stället för Zabur de hundra-verserna, och jag gavs i stället för Evangeliet de upprepade, och jag gavs företräde med de korta surorna."

Återgiven av Ahmad och andra.

- Det återberättas från A'isha - må Gud vara nöjd med henne - att Profeten ﷺ sade:

"Den som tar de sju långa är en lärd."

Återgiven av Ahmad.

- Och från A'isha - må Gud vara nöjd med henne - att Profeten ﷺ reciterade *al-A'raf* i maghrib-bönen och delade den mellan de två rak'orna. Återgiven av al-Nasa'i, och al-Nawawi sade: "Dess kedja är god."

- Från Marwan ibn al-Hakam som sade: Zayd ibn Thabit sade till mig:

"Varför reciterar du korta suror i maghrib, när jag har hört Profeten ﷺ recitera de två längsta av de långa?" Återgiven av al-al-Bukhari. I en version hos Abu Dawud: "Vilka är de två längsta av de långa?" Han sade: "*al-A'raf* och *al-An'am*."

- Från Sa'id ibn Jubayr om Guds ord: **{Och Vi har gett dig de sju upprepade och den stora Koranen}** (al-Hijr: 87), sade han: "Det är de sju långa: *al-Baqarah, Al 'Imran, al-Nisa', al-Ma'idah, al-An'am, al-A'raf* och *Yunus*."

Surans syften

Denna långa sura syftar till att fastställa ett antal övergripande mål,

såsom troslärans grunder och religionens universella principer, särskilt frågan om monoteism och polyteism. Al-Biqā'i sade:

"Dess syfte är att varna den som avvisar det som boken i de föregående surorna kallade till av tawhid och samling kring det goda... och att varna honom med världarnas straff. Det tydligaste i suran som visar detta syfte är frågan om A'raf, ty tron på det innebär insikt om Paradiset och Helvetet, och förståelsen av vad som finns i dem, vilket driver till att följa allt gott, undvika allt ont och ta lärdom av allt som berör hjärtat."

Sammanfattningsvis kretsar suran kring följande syften:

För det första:

Att Han, upphöjd är Han, sände ned Koranen för att varna och påminna. Den är en bok som öppet förkunnar sanningen, konfronterar fördärvade troslärare, falska lagar, föråldrade traditioner, orättvisa system, förtryckande ordningar och vilsegångna samhällen. Vägen är fylld av svårigheter och varningen är mödosam.

För det andra:

Suran riktar hjärtan och sinnen mot Guds enhet i tro, dyrkan och lagstiftning. Den klargör Hans egenskaper och Hans herravälde, och befäller att Han ensam ska dyrkas och att all annan dyrkan ska överges.

För det tredje:

Suran fastställer att Han är Skaparen av jorden och människorna, den som gav dem förmåga att leva på jorden och lade i den livets egenskaper och försörjningens medel.

För det fjärde:

Suran vägleder blickar och insikter till universums hemligheter, fenomen och tillstånd, och klargör Guds lag i behandlingen av förnekare. Denna lag är en: Han prövar dem med motgångar och svårigheter så att deras hjärtan ska mjukna och vända sig till Honom. Om de inte svarar, prövar Han dem med välstånd och överflöd tills de blir arroganta och likgiltiga, och tror att livet saknar syfte. Då tar Han dem plötsligt, medan de är försumliga.

För det femte:

Suran fastställer tron på uppståndelsen, återuppväckelsen, vägningen av

gärningar, belöningens ordning, profeternas vittnesmål och nationernas ansvar. Den beskriver Paradisets arvtagare och deras tillstånd, Helvetets folk och deras dialog, och varnar för att timmen kommer plötsligt.

För det sjätte:

Suran klargör lagens universella principer: att lagstiftaren är Gud, att blind efterföljd är förbjuden, och att intellektet och reflektionen är upphöjda medel för att nå sann tro och förstå Guds tecken.

För det sjunde:

Den befäller att ta på sig prydnad vid varje moské, att äta och dricka av det goda, och fördömer dem som förbjuder Guds prydnad och goda försörjning. Den klargör att dessa gåvor är för de troende, och att de begränsas av måttfullhet. Den nämner Guds gåva av kläder för att täcka nakenhet och prydnad för skönhet, och begränsar de förbjudna handlingarna till de uppenbara och dolda skändligheterna, synd och orätt.

För det åttonde:

Suran klargör att tro och gudsfruktan är en naturlig social orsak till att himlens och jordens välsignelser öppnas för en nation.

För det nionde:

Suran fastställer en annan social lag: att jorden inte är i kungars och staters händer genom egen makt, utan att den tillhör Gud, som ger den till vem Han vill. Slutresultatet i nationernas kamp tillhör de gudsfruktiga.

För det tionde:

Suran klargör att Guds lag för de folk som ärver jorden är densamma som för dem som föregick dem. Om de blir som sina föregångare i orätt och fördärv, drabbas de av samma öde.

För det elfte:

Suran fastställer de grundläggande moraliska och rättsliga dygderna i de mest koncisa och mirakulösa uttrycken: uppmaning till mildhet, enkelhet, och att avstå från att bemöta okunniga.

För det tolfte:

Suran vägleder de troende till adab i att lyssna till Koranen, och adab i att minnas Gud, med betoning på ständig dhikr och att inte vara försumlig.

Dessa syften är endast antydningar till många av de mål som denna sura i synnerhet, och Koranen i allmänhet, innehåller.

KORANEN & SUNNAH

- [Moské etikett — Dyrkan börjar redan vid första steget](#)
- [Islamisk bön / åkallan](#)
- [Hijri-datum omvandlare](#)
- [Islamiska namn med dess betydelse](#)
- [Räkna ut din årliga Zakat](#)
- [Att Förstå Koranen](#)
- [Morgon- och kvälls- azkar](#)
- [Digital dhikr-räknare](#)
- [Guds 99 namn - Al-Asma al-Husna](#)
- [Koran - Arabiska & Translitterering](#)